

פתיחה למגילה

נהגו קודם ברכות המגילה, לקרות פסוקים אלו שתיקנו חכמי תימן הראשונים ז"ל, לפרסם ניסיו וחסדיו לכל.

חסדיו יי, אוֹבִיר, תְּהִלֹּת יי. כַּעַל. כַּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ, יי. וְרַב טוֹב, לְבֵית יִשְׂרָאֵל. אֲשֶׁר גָּמְלָם בְּרַחֲמָיו, וּכְרַב חֲסָדָיו: וַיֹּאמֶר, אֵךְ עַמִּי הִמָּה. בָּנִים, לֹא יִשְׁקְרוּ. וַיְהִי לָהֶם, לְמוֹשִׁיעַ: בְּכָל צָרָתָם, לוֹ צָר. וּמִלֵּאָד פָּנָיו, הוֹשִׁיעֵם. בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ, הוּא גָּאֵלָם. וַיִּנְטָלֵם וַיִּנְשָׂאֵם, כַּל יְמֵי עוֹלָם: חֲסָדֵי יי, כִּי לֹא תִמְנֹו. כִּי לֹא כָלוּ, רַחֲמָיו: וּבְמַלְכוּת, אַחֲשָׁרוֹשׁ. בַּתְּחִלָּת, מַלְכוּתוֹ. כְּתָבוּ שְׁטָנָה. עַל יוֹשְׁבֵי יְהוּדָה, וִירוּשָׁלַיִם: זָרַע עַמְלֶק הַרְשָׁע. חָשַׁב עַל הַיְהוּדִים, לְאַבְדֵם. וְהַפִּיל פּוֹר, הוּא הַגּוֹרֵל. לְהַמָּם, וּלְאַבְדֵם: רֵאָה אֱלֹהִים. אֵת אֲשֶׁר זָמַם, וַיִּרַע בְּעֵינָיו: הַפֶּךְ עָלָיו אֵת גּוֹרְלוֹ. הִפֵּךְ עֲצָתוֹ. וַיֵּשֶׁב לוֹ גְּמוּלוֹ, בְּרֵאשׁוֹ: הִצִּיל עַמּוֹ, מִיַּד אוֹיְבֵיהֶם. מִכַּף רָשָׁעִים, פָּדָה אוֹתָם: לֹא הִנִּיחַ אָדָם, לְעַשְׂקָם. וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם, מַלְכִים: כִּי. לֹא יִטּוֹשׁ יי, אֵת עַמּוֹ. בְּעַבּוֹר, שְׁמוֹ הַגְּדוֹל. כִּי, הוֹאִיל יי. לְעַשׂוֹת אֶתְכֶם. לוֹ, לְעַם: אֵיךְ, אֶתְנֶךָ אֶפְרַיִם. אֶמְגַּנֶּךָ, יִשְׂרָאֵל. אֵיךְ, אֶתְנֶךָ כְּאֶדְמָה. אֲשִׁימְךָ, פְּעֻבָאִים. נִהַפֶּךְ עָלַי, לְבִי. יַחַד, נִכְמְרוּ נִיחוּמָי: לֹא אֶעֱשֶׂה, חֲרוֹן אַפִּי. לֹא אָשׁוּב, לְשַׁחַת אֶפְרַיִם. כִּי אֵל אֲנֹכִי, וְלֹא אִישׁ. בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ. וְלֹא אָבוֹא בְּעִיר: הִנֵּה. עֵינַי, יי אֱלֹהִים. בַּמַּמְלָכָה, הַחֲטָאָה. וְהַשְׁמַדְתִּי אוֹתָהּ. מַעַל, פָּנֵי הָאֶדְמָה. אָפֶס. כִּי לֹא הַשְׁמַד אֲשַׁמִּיד. אֵת בֵּית יַעֲקֹב, נָאֵם יי: בְּרַחֵם אָב, עַל בָּנִים. רִיחַם יי, עַל יְרֵאָיו: גָּבְרוּ חֲסָדָיו, עָלֵינוּ. וְלֹא כָלוּ רַחֲמָיו, מִמְּנוּ: זָכַר בְּרִיתוֹ אֶתְנוּ. עַל יַד צִיר נַאֲמֹן, הַבְּטִיחָנוּ. בְּפֶתוֹב, עַל יְדֵי מוֹשֶׁה נְבִיאָנוּ. וְאָף גַּם זֹאת. בְּהִיוֹתָם, בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם. לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים, לְכַלְתֵם. לְהַפֵּךְ בְּרִיתִי, אֶתְכֶם. כִּי. אֲנִי יי, אֱלֹהֵיהֶם: לְעוֹלָם, אֲזַכֵּר לָהֶם חֲסָדֵי. וּבְרִיתִי, נַאֲמַנְתָּ לָהֶם. וְלֹא אֲשַׁקֵּר, בְּאֶמוּנָתִי:

ברכות המגילה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וציונו על מקרא מגלה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה:

(ביום אינו חוזר ומברך שהחיינו)

אחר קריאת המגילה מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל הרב את ריבנו, והדן את דיננו, והנוקם את נקמתנו, והנפרע לנו מצרינו, והמשלם גמול לכל אויבי נפשינו. ברוך אתה יי, האל הנפרע לעמו ישראל מפל צריהם, האל המושיע:

ואומר ארור המן והקהל עונים ברוך מרדכי
וחוזר על זו הדרך שלש פעמים

ואומר ברוך מרדכי והקהל עונים ארור המן
וחוזר על זו הדרך שלש פעמים

ואומר ארורה זרש והקהל עונים ברוכה אסתר
וחוזר על זו הדרך שלש פעמים

ואומר ברוכה אסתר והקהל עונים ארורה זרש
וחוזר על זו הדרך שלש פעמים

ואומר ארורים אויבים והקהל עונים ברוכים ישראל
וחוזר על זו הדרך שלש פעמים

ואומר ברוכים ישראל והקהל עונים ארורים אויבים
וחוזר על זו הדרך שלש פעמים

ומסיים ואומר (פעם אחת)

וגם תרבונה זכור לטוב: